

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De appetitu simplicis excessus. Cap. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

congererent, cum iuuentus manu portis armata expectaret, & derem otiosus, & huiusmodi quæstiunculas ponerem: Quod si perdidisti habes: cornua non perdidisti: ergo cornua habes. Non vacat ad istas ineptias. Ingens negotium in manibus est, me me sequitur, fugit vita, aduersus hæc me doce.

¶ *De merito bonorum doctorum. & triplici genere hominum.*

S **Q** **V** **I** **T** **V** **R** videre quanti metiri sit ministerium bonorum doctorum, quos timor Dei & charitas regit. Ad cuius rei utilitatem notandum est, quod triplex est genus hominum. Alij enim sunt indocti, alij sunt docti: non tamen adeo ut sufficiant docere alios: tertij vero adeo docti sunt ut docere possint. Primi multi sunt in vita ista. Quodammodo enim brutis inferiores sunt. Vnde Boëtius in lib. Consolat. Humanæ naturæ ista cōditio est, ut tunc tantum cæteris rebus excellat, cum se agnoscat: eadem tamen infra bestias redigitur, cum se nosse desierit. Nam cæteris animantibus sese ignorare naturæ est, homini vero non conuenit. Ad idem facit quod legitur Cantico. 1. Si ignoras te, & pulcherrima inter mulieres, egredere, & abi post vestigia gregum tuorum. Sponsa si se ignorat, post greges vadit: quia quodammodo iumentis miserior sit. Miseriores autem sunt indocti, quàm moriuntur. Prouerb. 10. Qui indocti sunt in cordis egestate morientur. De merito vero eorum qui docti sunt, legitur Daniel. Qui docti fuerint, fulgebunt quasi splendor firmamenti: & qui ad iustitiã erudiunt multos, quasi stellæ in perpetuas æternitates. Sicut enim stellæ valde splendidiore sunt, quàm firmamentum: sic maior est gloria docentium alios, quàm eorum qui docent. Præcipue tamen utile est docere eos qui alios possunt docere. Vno seruo pigro & nequã obiicitur Matth. 25. quod oportuit pecuniam domini sui committere numulariis: vbi dicitur. Numularij sunt, qui prædicationem auditam volunt verbis & opere exercere. Et quod valde utile sit docere tales, quàm docere alios homines, si bene & fideliter doceantur, manifestum potest esse ex hoc, quod maior utilitas potest sequi ex eruditione multorum, quàm ex eruditione mille aliorum.

De appetitu simplicis excessus. CAP. VIII.

D **I** **C** **T** **U** **M** est de appetitu dominij, & de appetitu magistratus. Nunc dicendum est de appetitu simplicis excessus. Hoc vitio laborant illi qui volunt excedere alios in diuitiis, vel pulchritudine, vel in aliquo alio bono, nec vellent aliquem sibi equum. Ad hoc vitium videtur pertinere illud quod legitur Luc. 12. Partis est contentio inter eos quis eorum videretur esse maior.

detestationē verò huius vitij, Primò, videtur facere hoc, quòd hoc vitium peccatum est malitiæ: malitiã enim hic intelligimus affectionem alieni mali. Qui enim vult excedere alios, per consequens non vult excedi ab aliis, & sic vult malum aliorum. Vult enim aliorum paritatem, quia quodammodo facit ad hoc vt sua magnitudo vel sic appareat. Secundo potest valere ad detestationem huius vitij hoc, quòd ipsum reddit animum valde mutabilem. Quando enim ille qui laborat hoc vitio, respicit aliquem quem ipse excedit, ipse inaniter latatur: quando vero aliquem à quo exceditur, tristatur, & sic modo tumet, modo dolet, modo inflatur, modo tristatur. Hanc mutabilitatem insinuat nobis Senec. dicens: Magnitudo certum modum non habet: comparatio autem tollit eam aut deprimat. Navis quæ in flumine magna est, in mari paruula est. ¶ Tertium vitium est quasi quædam fames insatiabilis. Nunquam enim impletur desiderium eius qui omnes alios vult excedere: quia si excedit vnum, exceditur ab alio. Præterea si excedit a iquem in aliqua gratia, exceditur ab eodẽ in alia gratia. Præterea excessus quem ipse appetit, ad malum suum est. Sicut enim abundantia humoris in aliquo membro apostema solet generare: sic excessus in hominibus apostema generat superbiæ. Et sic fatuus esset, qui vellet vnum oculum alium excedere, cum secundum naturam debeant æquales esse: Sic fatuus est, qui desiderat vt ipse alios excedat. Profectum proprium potest quis desiderare, sed etiam debet ei placere profectus aliorum, quo ei æquatur. Debent omnes filij Dei velut fratres amare æqualitatem & similitudinem. Vnde legitur de ipso filio Dei, ad Hebr. 2. quòd debuit fratribus per omnia assimilari, & Ecclesi. 32. Rectorem posuerunt: noli extolli, esto in eis quasi vnus ex ipsis.

De speciebus superbiæ exterioris. Et primò de superbia in corpore.

CAPVT IX.

Dictum est de superbia interiori, consequenter dicendum est de superbia exteriori. Vocatur autẽ superbia exterior aliquid extrinsecũ, quòd à superbia interiore procedit, & eam ostendit. Et potest distingui ista superbia secundum diuersitatem rerum, in quibus superbia hominum potest apparere. Potest autẽ apparere superbia hominũ vel in ipso corpore, vel in lectis, vel in equis, vel ornatu, vel amplitudine familiæ, in cõuiuuiis, in ædificiis, in deauratis libris, & in cantu. Et primò prosequamur de superbia illa quæ in ipso corpore apparet. Quæ potest distingui secundum diuersitatem membrorum quæ sunt in corpore: scilicet

cet